

Страна Жолвац

Година VII
Број: 14

Октобар 2010.
Сремски Карловци

Издавач:

ОШ „23. октобар”

Сремски Карловци

Прерадовићева 1

Е-mail: 23.oktobar@gmail.com

Сајт школе:

www.os23oktobar-sk.znanje.info

Телефон: 021/881-639

Главни одговорни уредник:

Горан Маравић

Уредник:

Олга Кумовић

Редакција:

Д. Кончаревић, Р. Ђидер,
В. Комленић, И. Бијелић,
Ј. Јанковић, Т. Поповић, С.
Кескеновић, И. Биговић, Ивана
Дмитровић, Стефан Николовски, С,
Поповић, К. Ракић, Ива Илић, Н.
Бркић, М. Ладозки, О. Ивковић, И.
Пепић, Д. Клобучар, И. Жунић, Т.
Јанковић, С. Марков, Т. Купрес, Д.
Напрта, Т. Попов, Ј. Стјепановић, Б.
Пантић, Т. Јовић, В. Дивић, Дуња Л.
Д. Вишекруна;

Фотографија:

Горан Маравић, Ирена Бијелић,

Тамара Недељковић-Богуновић

Фото „Никон” Сремски Карловци

Графичка обрада:

Марко Маравић

Штампа:

„Point Press”

Митрополита Стратимировића 6

Сремски Карловци

Телефон: 021/883-568

065/5396483

Е-mail: pointp@nspoint.net

Насловна страна:

Марко и Олга Маравић

МИХОЉДАН – СВЕТИ КИРИЈАК ОТШЕЛНИК

Овај светитељ слави се 12.октобра. Преподобни Киријак Отшелски рођен је у граду Коринту, у време цара Теодосија Млађег. Његов отац, по имену Јован, био је свештеник, а тадашњи епископ Петар, био му је рођак. Свети Киријак се назива Отшелником због својих честих пустињачких усамљивања. Још од детињства, време је проводио читајући Свето Писмо и дивећи се Богу како је од почетка света све премудро створио. У осамнаестој години отишао је у Јерусалим и посетио сва света места. Настанио се у манастиру код Светог Герасима на реци Јордану.Ту се подвизавао и са благодарношћу Богу, трудио и није давао себи одмора.Касније је Свети Киријак дао завет ћутања, сем разговора и молитве упућене Богу. Тек после низа година се замонашио, и био у том манастиру још 18 година. После је отишао у пустињу и повео са собом једног ученика. Чинио је чудеса, јер је био

велики угодник Божији.Прочуо се као велики подвижник надалеко, те су многи долазили код њега у пустињу, једни ради благослова, други ради исцелења, а трећи да разговарају са њим и добију његов користан савет за душу. Није желео славу, него се повукао још у дубље у пустињску самоћу, али и ту су га људи пронашли и доносили своје болесне ради исцелења. Он је својом молитвом и речју сатирао безбожно учење, а заблуделе је одвраћао од заблуда. Православне је утврђивао у вери.

Овај православни подвижник и чудотворац био је веома крупан и снажан телом, а годинама се хранио само сировим зељем и то једном дневно, по заласку сунца. Овај велики угодник Божији се упокојио у 109.години живота. Свети Киријак Отшелник се на икони претставља у обичном монашком оделу са крстом у руци. Он је заштитник морепловаца.

Ово је врло честа слава код Срба. Овај дан се још назива и Михољ – дан, или Михаилов дан, јер је тај дан био посвећен некада Светим архангелима, на челу са Светим архангелом Михаилом. Сада се Свети архангео Михаило слави у новембру, али назив Михољдан се сачувао у нашем народу. Ако је лепо време око Михољдана, онда се ти дани називају михољско лето.

Катихета Драгана Кончаревић

- Дана 30.04.2010.године одржано је књижевно вече поводом обележавања триста година основног школства у Сремским Карловцима, а на њему је одржана промоција књиге „Знањем ка вечности“ (Триста година основног школства у Сремским Карловцима), аутора Горана Маравића. О књизи су говорили: кустос музеја мр Гордана Петковић, историчар Жарко Димић, педагог Милка Вујовић, директор издавачке куће „Каирос“ Рајко Косијер и аутор. Програм је водила истакнута драмска уметница Гордана Ђурђевић – Димић, а својим музичким умећем допринели су солисти: Маријана Хупик (флаута) и Милош Мандић (виолина). Поред тога приказана је изложба старих уџбеника и графика и скулптура академског вајара Јована Солдатовића. Књигу о историјату основног школства и наше школе издала је издавачка кућа „Каирос“ из Сремских Карловаца.

- Ученици наше школе учествовали су на традиционалном Кросу РТС-а 14.05.2010.године, а по броју учесника освојили смо прво место у Јужно-Бачком округу и освојили пригодне награде за школу. Проглашење најбољих школа одржано је у Новом Саду.
- Дана 22.05.2010.године наши ученици су у пратњи наставника присуствовали фестивалу науке у Новом Саду и тако се упознали са разним експериментима из више различитих наука који су демонстрирани знатижељним ученицима.
- На конкурс „Маска, костим, лутка“ који је расписао Центар за ликовно васпитање деце и омладине Војводине, наши ученици су освојили друго место, а награда је уручена 24.05.2010.године.
- Наша школа је и ове године учествовала у културној манифестацији „Ноћ музеја“ која је одржана 15.05.2010.године. Наши ученици и проф.разредне наставе Ирена Бијелић, припремили су етно изложбу свакодневних предмета из прошлости, а поред тога постављене су још четири изложбе: ученичких ликовних радова, старих уџбеника, графике и скулптуре академског сликара Јована Солдатовића из више периода рада и стваралаштва. Манифестацију су посетили многобројни ученици и гости из разним места Војводине.

- На међународном ликовном конкурс у Битољу од 23 до 30.05.2010.године наши ученици су награђени за свој рад, а наставница ликовне културе Ратка Ђидер је учествовала на манифестацији и вратила се пуна утисака и признања за свој рад и рад својих ученика.

- Дана 28.05.2010.године наши ученици су ишли на наградни излет у Зрењанин. Повод је било прво место за рад Дечијег савеза наше школе у конкуренцији 36 школа у Новом Саду. Дечији савез је водила проф.разредне наставе Ирена Бијелић. На пут су кренули ученици који су се највише истицали у свом раду у протеклој школској години.

- Наши ученици и наставници су се придружили Министарству просвете у акцији „Очистимо Србију“ 05.06.2010.године. Сви разреди су учествовали у акцији коју је мало пореметила киша, али су сви задаци извршени.

- Наши ученици учествовали су на међународном такмичењу „Дунавски уметник 2010.“ Које је одржано 10.06.2010.године на обали реке Дунав.

- У нашој школи је 16 и 17.06.2010.године одржан семинар „Инклузивно образовање и индивидуални образовни план“. Уз то је одржан семинар „Подршка наставницима разредне наставе за примену кључних знања из области вредновања“. На семинару су учествовала наши професори и професори других школа Јужно-Бачког округа. **СЛИКА!**

- У склопу Змајевих дечијих игара у нашој школи је одржан сусрет са песником Драгославом Андрићем у свечаној сали школе, а ученици су са задовољством пропратили овај сусрет.

- Дана 18 и 19.06.2010.године у Сремским Карловцима је одржан викенд кубанске културе на коме су учествовали и ученици наше школе.

- Дана 21 и 22.06.2010.године одржан је квалификациони испит из српског језика и

математике за упис у први разред средње школе. Испит је протекао без проблема,и од укупно 94 ученика, 66 је полагао испит, а 12 ученика није прошло испит. Најлошији резултати постигнути су из математике. У првом кругу уписано је 73 ученика, а у другом кругу још 7 ученика. Десет ученика уписало је карловачку гимназију, два ученика приватне средње школе, један

богословију и један уметничку школу. Са првом жељом уписано је 30 ученика, са другом 13 ученика, са трећом 3 ученика, са четвртом 4 ученика, са петом 9 ученика, са

шестом 4 ученика, са седмом 2 ученика и деветом 1 ученик. Ове школске године није било поправног испита за осмаке и сви су ученици прошли разред.

- Наша школа је била домаћин Међународном семинару професорима енглеског језика. Семинар је трајао од 01 до 04.07.2010.године, а нико од наших професора енглеског језика није присуствовао истом. Семибар је организовала издавачка кућа „English book“, а предавачи су били из више европских држава. Као допринос успешној организацији семинара, школа је добила уџбенике и књиге за школску библиотеку.
- Представници наше школе учествовали су 07.07.2010.године на обележавању годишњице писцу Дејану Медаковићу која је одржана у Патријаршијском двору.
- У организацији издавачке куће „Нова школа“ наши радници и руководство је могло да се упозна са програмом амбијенталне наставе на Дунаву за млађе ученике основне школе. Смотра је одржана на броду „Златно срце“ 24.08.2010.године, а присутни су могли да уживају у крстарењу по Дунаву.

- По традицији, 31.08.2010.године у свечаној сали наше школе одржан је пријем првака. Пригодан програм новим ученицима припремили су ученици четвртог разреда који су увеличали доживљај многобројним родитељима и гостима.

- Дана 04.09.2010.године одржан је крос „Трка за радосно детињство“ под покровитељством Црвеног крста Сремски Карловци. Око 450 ученика наше школе је учествовало у овој трци по категоријама, а освајачима прва три места уручене су дипломе.
- У склопу манифестације „Бранково коло“, 08.09.2010.године у свечаној сали школе одржан је сусрет са песником Димитријем О. Големовићем. Ученици нижих разреда су били задовољни овим сусретом и поздравили су нашег госта.
- У сарадњи са Црвеним крстом представници саобраћајне полиције одржали су 09.09.2010. пригодно предавање нашим ученицима првог разреда који су после тога отишли у Дом Црвеног крста где су се упознали са радом хуманитарне организације која им је обезбедила жуте мараме и послужила тортом и соковима.

- Ученици другог, трећег и четвртог разреда су 13.09.2010.године обишли знамените објекте у Сремским Карловцима (Саборна црква Св. Николе, Патријаршијски двор, Православну богословију Св. Арсеније, чесму Четири лава и Капелу мира). Посету су организовали у сарадњи са Туристичком организацијом Сремски Карловци, а на предлог актива разредне наставе.

- Дана 17.09.2010.године у нашој школи боравили су чланови међународног еко кампа који су нашим ученицима четвртог разреда приредили спортску радионицу и тако увеселили наше ученике. Учесници су дошли из десетак земаља са три континента. Манифестација је одржана у сали за физичко васпитање, а гости су упознали историјат наше школе и подељен им је часопис „Стражиловац“ за успомену.

- Дана 23.09.2010.године у сарадњи са Мек Доналдсом из Новог Сада, наше ученике првог разреда обишао је клоун Рудолф и увеселио наше ученике који су активно учествовали у програму.
- У нашој школи је 25.09.2010.године одржан Конгрес дијабетичара Србије, а наши представници су активно учествовали у раду.
- Наша школа је конкурисала на конкурс „Дигитална школа“ и тако наставила пут осавремењавања школе модерним средствима за рад и комуникацију.

- Наша школа се пријавила за учешће на конкурс „Оснаживање школе за инклузивно образовање“. Документација је предана, а о учешћу ћемо бити накнадно обавештени.

- Наши ученици су активно учествовали од 01 до 03.10.2010.године на „Грођебалу“ који се традиционално одржава у Сремским Карловцима.
- Дана 07.10.2010.године у оквиру дечије недеље, градоначелник Новог Сада уприличио је пријем ученика дечијег савеза Новог Сада. Нашу школу су представљале ученице: Тара Јовић и Вања Бабић.

- Ученици наше школе: Немања Плавшић, Милош Стјепановић, Вања Гајиновић, Ана Катић, Теодора Драгојловић и Сара Балабан су од 08 до 10.10.2010.године учествовали на манифестацији „Креда црта маштом“ у оквиру дечије недеље, а у организацији „Деца Палилуле“. Главна манифестација је одржана 09.10.2010.године у Скупштини Републике Србије, а ученици су имали прилику да оставе писане поруке осликане шареним кредама народним посланицима. Ученици су још обишли Калемегдан и дружили се са вршњацима из осталих градова Србије, Републике Српске, Македоније, Бугарске и Косова и Метохије.

ЛУЈ ПАСТЕР – ФРАНЦУСКИ ХЕМИЧАР И БИОЛОГ

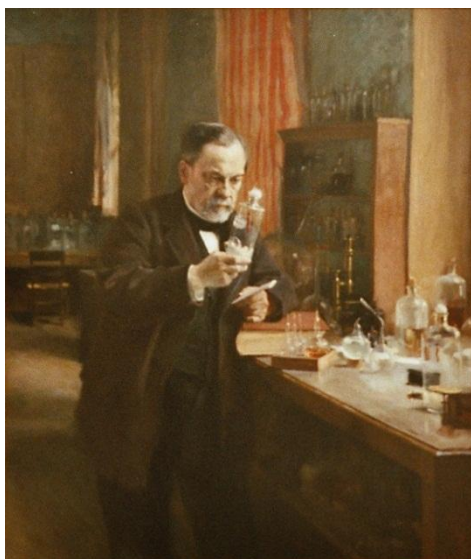
Луј Пастер је рођен 25.09.1822. године у месту Дол у департману Јура у источној Француској. Студирао је хемију и физику и кристалографију на високој школи у Паризу. Постао

је професор хемије на универзитету у Стразбуру. Његова прва истраживања тичала су се оптичких особина винске киселине. До тада није било познато зашто природна винска киселина скреће раван поларизације светлости, а синтетичка не, иако су хемијски истог састава. После је доста радио на раздвајању сићушних кристала, успео је да демонстрира да кристали једног типа скрећу светлост у једну, а они другог типа у другу страну. Њихова мешавина не утиче на раван поларизације. Закључио је да је ово последица асиметричности молекула винске киселине, што је особина данас позната у науци као хиралност.

Име Луја Пастера познато је широм света, пре свега по поступку пастеризације, названа по његовом имену. И мада је по образовању био хемичар, више се прославио у медицини. Први је у свету направио вакцину против беснила, као и вакцину против антракса. Зна се да је Edward Jenner направио прву вакцину против малих богиња, али за дуго времена после тог проналаска ништа значајно се није чинило.

Пастер је 1880. године нашао да бактерија живинске колере, оставља дужи временски период, ако се убризга живини не изазива колеру. Када је након тога, исту живину вакцинисао свежом активном културом бактерија, живина је преживела. Године 1882. Направио је вакцину против антракса, који се веома ретко јавља код људи, а масован је код стоке. Године 1885. Направио је вакцину против беснила. Када му је доведен деветогодишњи дечак, кога је на више места угризао пас, Пастер му је дао вакцину и дечак је преживео. Вест се проширила и већ следеће године вакцинисано је око 2500 пацијената. Фаталних случајева је било свега испод 1%. То је био најбољи да и други научници потраже нове вакцине за друга обољења.

Поступком пастеризације, Пастер је у многеме успео да спречи ширење туберкулозе, а то је поступак до кога је он дошао у технологијама млека и алкохола. Он је тврдио да се ту ради о микроорганизмима, који се убијају при температурама изнад 63 степена целзијуса у трајању од тридесетак минута. Пастер је такође, закључио да се стерилисани материјали, који се не излажу ваздуху, не контаминирају, док се материјали изложени ваздуху загађују и кваре. Он је својим поступцима побољшао производњу вина и пива, а такође значајно помогао индустрији свиле у спречавању штетног дејства свиленог црва. У паризу је изграђен Пастеров институт 1888. године, где је Пастер и сахрањен 1895. године. Када су Немци 1940. године

заузели Париз наредили су Меистеру да им отвори пастеров гроб, ради испитивања. Меистер је извршио самоубиство не желећи да то учини.

ВЕЛИКА РЕМЕТА

Свега пола километра од извора Теловренца, на јужним обронцима Фрушке горе, налази се манастир Велика Ремета. Према легенди, основао га је краљ Драгутин крајем XIII века. Ипак, није сигурно ово предање, нити ко је оснивач, али са сигурношћу можемо рећи да је манастир веома стар. У званичним изворима, Велика Ремета се први пут јавља под тим именом 1562.године. Храм је посвећен Светом великомученику Димитрију. Историчари сматрају на основу неких података да је одмах осликана и

унутрашњост храма, у којем се и данас налазе мали, али веома важни фрагменти српског фрескосликарства.

Манастир су Турци спалили након напуштања Срема, почетком XVIII века. Ипак, у истом веку, започиње и процват Велике Ремете. Царска привилегија је манастиру издата 1722.године, и тада почиње његова грађевинска обнова. У то име су монаси манастира Раковица код Београда, Великој Ремети поклонили четири престононе иконе, које су сликали руски иконописци.

Манастир поседује највиши звоник у Срему, висок 38,6 метара. Представља веома моћну грађевину високу осам спратова. На првом спрату се налази мала капела посвећена Светом Јовану КРСТИТЕЉУ. На петом спрату је направљен видиковац. На шестом су били предвиђени часовници. Главни мајстор је био Немац Јоханес Вилхелм, а главни ктитори су били Андреј Андрејевић и његов брат Јаков. И црква је зидана у барокном стилу како би се уклапала у околину звоника. Манастирски коначи опкољавају манастир. Од некадашњег фреско сликарства сачувани су само фрагменти. Веома је интересантно да је манастир и споља био исликан, што је сасвим неуобичајено. Од тих фресака сачувана је икона Богородице са малим Христом изнад северних врата. На левој и десној страни архангели Михајло и Гаврило, а на јужној страни два ратника, од којих је један Свети Димитрије, а други лик није видљив, мада и на осталим фрескама није лако распознати светитеље.

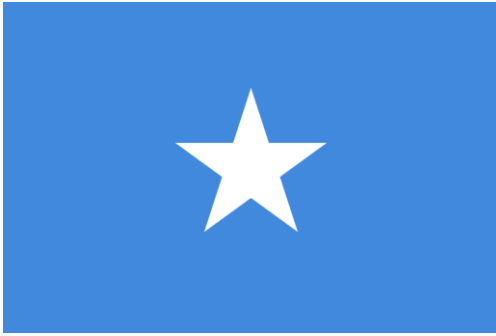
Други светски рат је такође опустошио манастир. Покрадене су иконе, књиге, рукописи и разне манастирске драгоцености. Године 1943. Манастир је спаљен, те су осим храма, уништени и коначи, стилски намештај из салона, трпезарије и намештај монашких келија.

Данас, манастир је обновљен и чини живу цркву са свим верницима који га редовно посећују. Ово је мушки манастир и један од три фрушкогорска манастира где се свакодневно служи литургија. Слободно се може рећи да је Велика Ремета, одмах након Гргетега, најуређенији од 17 фрушкогорских манастира, и стаје у први ешалон у којем се налазе Раваница, Крушедол, Хопово и Јазак.

Катихета Драгана Кончаревић

СОМАЛИЈА

За афричку земљу Сомалија је неубичајено етнички хомогена; чак 85% становништва чине етнички Сомалци који су, међутим, подељени у многе кланове, историјски сукобљене око оскудних природних ресурса. Готово сви становници по вероисповести су муслимани. Осим службеног сомалског, у употреби су и арапски, енглески и италијански језик. Главни град је Могадиш.

Због потпуног недостатка државне контроле сомалијска привреда је једна од најнерегулисанијих на свету. Сомалија је

Сомалија је држава на североистоку Африке. Граничи се са Џибутијем, Етиопијом и Кенијом. Сомалијска обала са 2720 км је најдужа на афричком континенту. Северни део земље је брдовит са надморском висином од 1000 до 2000 метара, а средишња и јужна подручја су равна са просечном висином испод 200 метара. Реке Јуба и Шебел извиру у Етиопији и теку према југу у Индијски океан, али га Шебел не постиже,

осим у кишном периоду. Занимљиво је да Сомалија лежи на полуострву, које се сликовито назива „Рог Африке“. Клима је обележена високим температурама током целе године, сезонским монсунима (периодични ветрови који су лети усмерени са мора на копно – океански, а зими са копна на море – континентални) и неправилан расподелом падавина са честим раздобљима сунца. Средњи дневни континентални максимум је од 30 до 40 степени целзијуса, осим на висинама и дуж источне обале. Средњи дневни минимум креће се између 15 и 30 степени целзијуса.

једна од најсиромашнијих земаља на свету. Социјални, здравствени и образовни систем готово да не постоје. Већина становника бави се номадским сточарством. Занимљиво је да Сомалија због одсуства државне регулативе има један од најпропулзивнијих телекомуникационих сектора у регији. Од валута, највише се користи амерички долар. Нема средишње националне банке па неке фирме и властодршци штампају сопствени новац. Значајан извор прихода Сомалијаца

представљају дознаке многобројне дијаспоре.

БДП (брutto домаћи производ) је за 2004.годину процењен на 600 УСД (америчких долара) по становнику. Укупна површина Сомалије износи 637.657 км квадратних, а становништво се процењује на 8.223.000. Сомалија је била једна од многих земаља које су биле погођене цунамијем у Индијском океану, који је уследио након земљотреса у Индијском океану 2004. године. Чињеницада је

усмртио 275,000 људи и разорио обалу од Индонезије до Сомалије у Африци, чини га једним од најсмртоноснијих природних катастрофа у модерној историји.

ДЕЛХИ – ИНДИЈА

Њу Делхи је град у Индији, који се налази у оквиру специјалне територије под управом Централне Владе Индије. Град је и седиште Владе Индије. Уже подручје Делхија има 11,2 милиона становника (2006.), а шире подручје 17,7 милиона становника. Делхи је био главни град неколико царстава и има око 60.000 споменика. Делхи је имао стратешки положај у северној Индији и доминирао је старим трговачким путевима који су ишли од северозападне Индије до долине Ганга. Због тога је Делхи дуго био значајан културни, политички и интелектуални центар. Због великог досељавања Делхи

је један од градова који најбрже расту. Светска банка је Делхи прогласила најзагађенијим на свету.

За Делхи се верује да је Индрапрашта из епа Махабхарата и да је основан око 5000. Године пре нове ере. Али најстарији археолошки налази су из Маурја периода. Чувени гвоздени стуб је направљен у доба Кумара Гупте. Осам великих градова је током историје грађено у подручју Делхија. Династија Томара Раџпут је основала Лат Кот 736.године близу Кутаб минарета. Следиле су Килџи династија, па Туглук, Сајидсја и Лоди династија. Те различите династије су градиле различите тврђаве. Делхи је 1857.дошао у састав Британске Индије. Калкута је постала главни град, а Делхи је поново постао главни град тек 1911.године. Британски архитекта Едвин Лутјенс је дизајнирао Њу Делхи као седиште владе. Њу Делхи постаје главни град Индије после 1947.године.

Делхи је увек био економски центар северне Индије.

Делхи је био највећи индустријски град северне Индије. У

задње време сервисни сектор се нагло развија због много образоване радне снаге, која говори енглески језик. То је привукло мултинационалне компаније, посебно у сектору информационах технологија, телекомуникација и банака. Делхи својим бољим животним стандардом привлачи много људи из сеоских подручја Индије. Због велике миграције Делхи је један од градова који расту најбрже на свету.

Делхи је био центар неколико царстава са различитим религијама. Због тога има јединствену историју мешања различитих култура. Стари град је место где су могулски и муслимански владари саградили

неколико архитектонских чуда попут Масџид џамије и делхијске црвене тврђаве. На Унесковој листи светске баштине налази се Хумајунов гроб и Кутаб минарет. Од других значајних споменика истичу се Индијска врата и астрономска опсерваторија из 18.века Џантар Мантар. Храм Лотус је симбол делхијске религиозне толеранције и јединства. Храм Лотус представља пример модерне индијске архитектуре. Највећа џамија у Индији је Масџид џамија. Већина људи у Делхију су хиндуисти, а Барла Мандир је храм посвећен хиндуској божици богатства.

Јавни транспорт у Делхију чине ауто-рикше, аутобуси, метро, таксији и железница. Аутобуси превозе 60% становништва. Током 2001. У Делхију је било преко 3 милиона возила. Град се суочава са тешким проблемима у саобраћају, великом загађеношћу ваздуха и великим саобраћајним гужвама. Да би се решили саобраћајни проблеми почело се са изградњом метроа. Метро је прорадио 2005.са три оперативне линије и превози само 1% становништва. Због проблема загађења ваздуха, сви јавни превозници морају користити гас уместо дизела.

Теодора Поповић VIII-2

ПОСЕТИЛИ СМО СРЕМСКЕ КАРЛОВЦЕ

ЧЕТИРИ ЛАВА - Ђузепе Италијан је саградио Четири лава у Сремским Карловцима. Подигнут је поред Општине, а касније је премештен поред Саборне цркве. **САБОРНА ЦРКВА** – Када се улази, прекрсти се и пољубе две иконе. Мушкарци стоје с десне стране, а жене са леве стране. Црква је стара преко сто година. **КАПЕЛА МИРА** – Пре неколико векова је био рат. Турска и Србија су ратовали и одлучили су да се договоре. Разговор је трајао седамдесет два дана и када су се договорили одлучили су да престану и да саграде Капелу мира. **ДВОР** – Иконе у двору су лепе, а зидови направљени од овчије коже. Двор има седам просторија и има пуно икона. Једна од њих је јако интересантна и нас погледом увек прати.

Стефан Кескеновић IV-3

САБОРНА ЦРКВА – У цркви су столице за старије људе. Има олтар где не могу жене да улазе већ само свештеници и мушкарци.

Исидора Биговић II-1

ПАТРИЈАРШИЈСКИ ДВОР – Тамо је живео Патријарх. У музеју се чувају иконе и из манастира се доносе да се заштите. Највише ми се свиђа музеј.

Ивана Димитрић II-1

КАПЕЛА МИРА – Срби и Турци су ратовали 500 година, одлучили су да преговарају. На том месту направили су Капелу мира у облику купе да подсећа на шатор. Капела мира има 4 улаза да се не би свађали ко ће да уђе први. Разговарали су за округлим столом.

Стефан Николовски II-1

БОГОСЛОВИЈА – је школа у коју иду дечаци који желе да буду попови. Мени је занимљиво што ученици Богословије после часова не иду кући већ остају у Богословији.

Сташа Поповић II-1

Јесен

Весео, раздраган ветар пирка
Жути, сиви жути, сиви лист дирка.
Сочна, зрела Сочна зрела мирисна
крушка

На грани чека као на грани чека као
запета пушка.

Деца се играју у мраку
Док ногама док ногама шушкају лишће
у парку.

Тек што је Тек што је јесен стигла
Велику велику прашину у граду је дигла.

Сузно небо плаче,

Плаче као да је ружно паче.

Изашли смо напоље
Испружили дланове.

Стаде киша изненада,
Појави се сунце тада.

Био је то сиви дан, кишан
Растерао га ветар несташан.

Катарина Ракић III-3

Јесења песма

Дошла је јесен, а неке малене птице
На југ се селе.

На дрвету плодови зрели,
Па и то децу весели.

Једино капи кише нису тише,
Већ падају јако,
Томе се деца не веселе,
Па се због тога у кућу селе.

Ива Илић III-3

Јесен

Дошла нам је јесен жута
Ветар носи лишће с пута.

Лишће жути, а небо се мути
Јесен дође
Са собом донесе слатко грозђе.

Јесен нам је ту
Улица је добила боју жуту.

Никола Бркић IV-2

Јесен

Долази нам јесен одлази нам лето,
Сочно грозђе зри, беремо га ми.
На стази шушти лишће шарене боје,
Даје нам знакове да нас јесен зове.

Мартина Ладоцки IV-2

Јесен

Долази нам јесен жута и велика.
Биће пуно кише, а и жутих плодова.
Биће нам дивно кад јесен дође,
Биће дивно, јешће се грозђе!
Јесен је лепа и њене боје.
Сви јој се диве и сви је воле.

Јесен

Ој јесени дођи ближе.
Плодови су зрели,
Па се свако дете весели.

Ивана Пепић IV-2

Огњен Ивковић IV-2

Јесен

Стиже јесен лепа, златна
Прелази ми преко прага.
У шуми сви праве кућу,
Да одспавају хладну зиму.
Лишће ће добити своје лепе боје.

Данијела Клубучар IV-2

ЧУДЕСНА ЋУД ПРИРОДЕ

Почела је киша и ветар је дувао. Касније је почело да грми и сева. Небо је било тмурно, а облаци сиви, а понеки и црн. Киша се појачавала и ветар је био јачи. Дунав се излио и била је поплава до центра. Поток близу школе је био прљав и била је мутна вода. Ветар колико је био јак ишчупао је неколико грана и дрво из корена. Било је хладно. Листови са грана су опадали. Пuteви су били мокри. Било је пуно бара и блата. Киша је била баш јака. Ветар је био јак, снажан и хладан. После се све смирило. Небо је било лепше, ведрије, а облаци лепо. Вода се повлачила и после неколико дана је све било лепо као и пре.

Ивана Пепић III-2

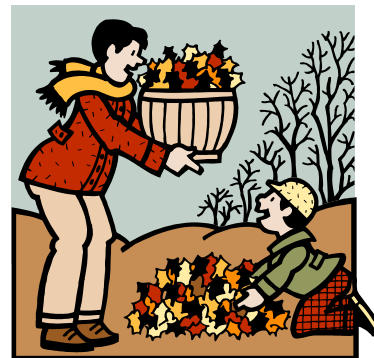
ЧУДЕСНА ЂУД ПРИРОДЕ

Било је много вруће и сунце је грејало. Моја другарица и ја смо се шетали улицом. Одједном је почео ветар да дува, а сунце да се склања иза облака. Почело је бити мрачно као да пада мрак. Киша је полако почела да пада. Пуцали су ракете да не буде леда. Ушли смо у кућу. Од мале кише почео је велики пљусак. Било је мрачно, блатњаво, мокро. Грмело је је и севало. Облаци и небо нису били леви, него су били црни. Ветар је дувао, све је носио пред собом... Престала је грмљавина, сунце је обасјало и није више дувао јак ветар, нити је било мрачно. Сунце је напосок засијало и било је лепо и топло.

Ивана Жунић IV-2

ЧУДЕСНА МОЋ ПРИРОДЕ

Киша је почела да пада на све стране, и да ствара поплаву. Људи који су се налазили усред кише нису могли да дођу до свог дома јер је била поплава, ја сам им притрчала у помоћ, сигурна да ће бити добро и отићи у свој дом. Налазило се једно гнездо на дрвету са птичицама. Када је дунуо јак ветар птичје гнездо је кренуло да пада са малим птичицама, ја сам ухватила гнездо и вратила га на дрво. После неког времена су почеле да падају леденице као драгуљи. Леденице су почеле да руше црепове. Затим шину муња, за њом друга и трећа. Муња је уништила сво дрвеће, да су се чак и најстарији људи уплашили. Сви су се затворили у своје домове, улице су биле празне. Неке животиње су угинуле, неке су нашле склоништа. Једна маца је била заглављена на дрвету, сама, мокра и уплашена. Киша је прошла, али је све уништила. Овако нешто ни најстарији људи нису доживели.

Тамара
Јанковић IV-1

ЧУДЕСНА ЂУД ПРИРОДЕ

Киша је почела јако да пљушти. Одједном постаје хладније и сви људи беже у своје куће. Киша је падала дан и ноћ, као новчићи из џака. Улица је била пуна воде и без иједног човека на улици. Почео је да дува јак ветар, носио је црепове, чупао дрвеће. Људи кроз прозор гледају своје баште и тугују. Почео је и јак град који је поразбијао прозоре и црепове. Ветар је отворио капију, носио цвеће које су људи засадили. Лед се топио и пунио јендеке водом. Нико није веровао што се десило. Осетио се мирис свежине. Ветар је ломео гране које су падале на жице код бандере па није било струје. Људи су могли само да посматрају сребрни град, а куће су прокишњавале. Живина се сакрила у кокошињце, а пси су се сакрили у своје куће. Одједном је град престао и ветар је престао да дува. Људи су изашли из својих кућа и гледали своје уништене биљке. Облаци су се разишли, а сунце је почело јако да сија.

Стефан Марков IV-2

МОЈ ЛЕТЊИ РАСПУСТ

Овог летњег распуста сам провела веома лепо и узбудљиво. Оно што ћу највише памтити је мој пут за Египат са сестром и тетком. Египат је земља у Африци. Овог лета први пут сам летела авионом. У почетку сам се мало бојала, али кад сам узлетела био је леп осећај. Место где смо летовале зове се Хургада, а хотел се зове „Гранд плаза ресорт“. Оно што ми се највише свидело су базени око хотела којих је било 10 са тобоганима. У Хургади сам први пут кафић у средини базена, а тамо смо могли да да једемо сладолед и пијемо сокове колико смо хтели. Купали смо се у Црвеном мору, које је јако топло и пуно шкољки. Једног дана смо ишли на излет, па смо видели камиле и сликале смо се са њима. За време овог летовања упознала сам пуно нових другара, са којима ћу и даље да контактирам.

Теодора Купрес IV-2

ЛЕТЊИ ДАНИ У АДРИЈИ

Овај распуст провео сам у Адрији. То је врло лепо и мало месташце у северној Италији. У њему има пуно лепих црккава, високих зграда, зелених дрвореда и паркова... Градићем и уским улицицама је шетало много одраслих људи и деце јер је била нека прослава. Све радње су радиле до поноћи, град је био осветљен, чула се свирка на све стране, а певачи су певали. Штандови су били препуни разних ствари. Неки чика је продавао неке јако старе и очуване ствари. Видели смо старе сребрне кашике, грамофон који још увек ради, старе слике, веома стар новац и старе стрипове. На једном месту сам видео нешто необично. Биле су то слике Мусолинија и Хитлера, људи који су започели Други светски рат. То ми је све тата објаснио, а чо сам за њих и на телевизији и у књигама. Кући сам се вратио пун различитих утисака и пожелео опет да одем тамо.

Душан Напрта IV-2

ЗЕЧИЋИ

Моја зечица је крајем летњег распуста окотила дванаесторо зечића, од којих је осморо преживело. Све је почело овако: моја сестра Сара је хранила зечеве и видела да се у зечицином кавезу, у слами, нешто мрда. Позвала ме је и рекла да се зечица окотила. Нисам веровала, иако сам сама то мислила па сам рекла да су то бубе мрдале сламу. Позвале смо маму. Мама је рекла да се зечица заиста окотила. Позвале смо тату и брата Јакова, и рекле им радосну вест. Неколико дана касније, зечићи су се већ видели, па смо их избројали. Тако је зека Двопека добио своју прву децу. Зечићи још расту, и ускоро ће изаћи из гнезда и скакутати по кавезу. Пошто су кавези мали, моћи ћемо да задржимо једног или два зечића. Остале ћемо морати да дамо. Ја се радујем овим зечићима, и чекам следеће.

Теодора Попов IV-2

МОЈЕ ЗАДУЖБИНЕ

Иако сам мала и ја могу да учиним задужбину. Близу моје куће живи једна стара бака Свакога дана би је видела у дворишту и јавила би јој се. Једног дана кад сам ишла у радњу по хлеб видела сам да баке у дворишту нема. Брзо сам отишла кући да питам маму где је бака, а она ми је рекла да је бака мало болесна. Питала сам маму да ли могу да је посетим, а она ми је рекла да могу, али да будем тиха. Бака је заспала, а ја сам отишла у радњу да купим хлеб и павлаке. Кад сам дошла, скувала сам баки чај и дала јој чајних кексића. Дивно сам се провела кад сам помагала баки. Научила сам да увек треба помагати другим људима.

Бојана Стјепановић IV-3

СТВАРАМ СВОЈУ ЗАДУЖБИНУ

Неке ствари у животу радимо из жеље и могућности, а некад из ситуације у којој се налазимо. Моја другарица и ја смо отишле у парк да се играмо. Време је било идеално за игру. У парку је било пуно деце. Сви су били весели. У једном делу парка, били су неки дечаки. Изгледало је као да се играју, али кад смо пришле, виделе смо како они муче неко мало маче. Било ми је страшно. Маче је било мало и незаштићено. Пришла сам и рекла да је то моје маче и да га оставе на миру. Намерно сам их слагала како би престали са мучењем. Ја у ствари и не волим мачке, али ова маца је била тако лепа и одмах ми је прирасла за срце. Узела сам је у наручје. Мало сам се бојала, зато што никад раније нисам држала маче у рукама. Мислим да је и она имала страх од мене. Тај страх није дуго трајао. Донела сам је кући и сипала јој топлот млека. Тако је осетила моју љубав према њој. Мислим да у животу треба чинити добра дела јер се у животу добро увек враћа добрим.

Бранислава Пантић IV-3

ЉУБАВ

Била је љубав којој није све речено о непознатим вијугама душе, у јутрима и сутонима кад обмањују и сунце које није исписало све знаке о осећању живота. И црн је сада мирис ишчезлих загрљаја, потамнели небосклони изнад смрти што познају кораке луталице док плачу калдрмом града...Једном се причинило у грози сванућа, кад је распршено дрхтање да је у грудима било ужасно недосањано. Да је слеп неко ко је плакао за крхким облаком... да никад рука неће април нацртати, да никад нећеш бити без страха сулудог пред сменом старе и нове године. Траве и људи, смех и воде, у ствари и очи, и све што се врши гоњено хладнијом тишином од оне што лебди крај звезда, саставља се у немирној друшби и распада у боли, као лист под снегом, као пролеће невољених...

Лагано одмиче спровод кроз модре дсљине, растрганих загрљаја, жила које раздиру патње, чађавих поворки снова, успомена које су упрљали откуцаји часовника...

Узалуд речи. Узалуд се тело излива у слова и боје. Спраће ударе бола и кржаве пољупце суза – нетрагом, прве јесење влаге... И до дна наше раке, нећемо се смирити никада више...

Тара Јовић VIII-3

ИНКЛУЗИВНО ОБРАЗОВАЊЕ

DA ŠKOLA BUDE CELA

Прва асоцијација на појам инклузија јесте укључивање деце са тешкоћама у развоју у редован васпитно-образовни систем, што данас и јесте право значење ове речи. Међутим, наше мишљење је да је инклузија нешто шири појам који није везан само за васпитно-образовни систем, већ подразумева укључивање детета у друштвени живот заједнице на свим нивоима. То значи да је први корак инклузије прихваћеност детета са ометеностима унутар саме породице, практично већ по рођењу. Други корак је квалитетно место у друштву те породице као целине. Након овога следе образовање и процеси усвајања вештина за самостални живот и рад у заједници. Осамостаљивање и достојанствен живот

одрасле особе са сметњама јесте крајњи исход потпуне инклузије и говори о степену цивилизованости друштва, односно о поштовању људских права која се односе на све чланове друштва.

Члан 28. Конвенције УН о правима детета гласи: Дете има право на образовање. Држава је обавезна да осигура бесплатно и обавезно основно образовање у складу са способностима детета. Школска дисциплина ће се спроводити у складу са правима детета и уз поштовање његовог достојанства...

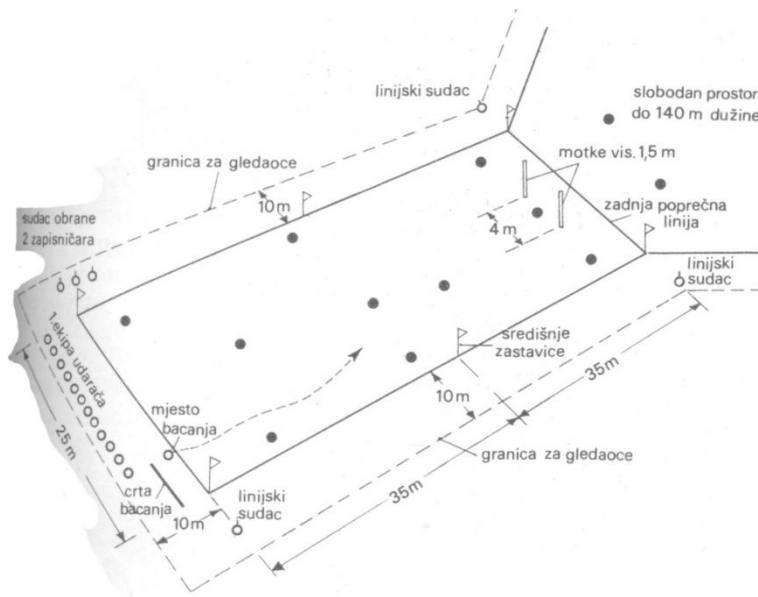
Инклузивни модел образовања третира образовни модел као проблем. Дете са развојним тешкоћама улази у образовни систем без покушаја да га „поправимо“ и прилагодимо систему. Дете иде у школу коју би похађао да нема сметње у развоју, а програм и методе рада су прилагођене његовим потребама. Учитељ је оспособљен да изађе у сусрет и у процес учења укључи сву децу са различитим индивидуалним потребама, а окружење је мање рестриктивно и боље прилагођено потребама све деце. Овај модел је дугорочно одржив и најјефтинији, могућности све деце у свим активностима школе су максимално уједначене. У оквиру овог модела права све деце на образовање су препозната и у могућности су да се реализују.

Инклузија је покрет у оквиру социјалног модела који као основни проблем наглашава однос друштва према различитости (интелектуалним, физичким, културолошким, језичким...) страх, предрасуде и незнање узрокују искључивање оних који су другачији. Ставови се мењају кроз интеракцију и заједнички живот. Зато је у социјалном моделу акценат на стварању тих услова у друштву, а не на особи која је различита. Значи, не покушавамо да „излечимо“ другачије, већ да „излечимо“ друштво. Инклузија није хуман однос према деци са тешкоћама у развоју, већ је хуман однос према сопственом животу и будућности.

SCHLEUDERBALL

Израз потиче од немачке речи schleudern – бацити, завитлати и речи ball – лопта. Ово је екипна игра бацања лопте са омчом. Основни циљ игре је да се лопта пребази иза противничке попречне линије игралишта. Ова игра је била популарна између два светска рата у Немачкој и Аустрији. Често је била у програму гимнастичких манифестација. Иначе, бацање лопте с омчом била је у Немачкој, од 1931-1934. И једна од атлетских дисциплина бацања, па су организована појединачна првенства и вођени национални рекорди.

Игралиште је правоугаоник; дужина уздужне линије је 100 метара, а попречне линије 15 метара. На удаљености од 30 метара од попречних линија, по ширини читавог игралишта, повучена је на свакој страни по једна испрекидана линија, иза које се изводи почетно бацање. Лопта јењ од кожног омотача, испуњена животињском длаком (раније), а данас модернијим материјалима. Опсег јој је 65-70 центиметара, а тежина од 1,5 килограм. За омладинце и жене лопта има опсег 55-60 центиметара и тежине од 1 килограм. На лопти је пришивена омча (ручка) дуга 28 центиметара, а ширине 2,5 центиметра.

У игри суделују две екипе од 5-8 играча. Играчи се пре почетка игре разместе по ширини и дужини игралишта, према својој линији за почетно бацање. Тај играч мора обавезно да стоји иза своје линије почетног бацања. Ако играч преркорачи линију за почетно бацање, његова екипа се кажњава казним бацањем, с места где је погрешно. Играчи који изводе почетно бацање, као и играчи који бацају лопту у току игре, настоје је бацити што даље према противничкој страни игралишта и на тај начин присилити противничке играче на повлачење у смеру према њиховој попречној линији игралишта.

Ако лопта падне на игралиште, онда је један од најближих противничких играча баца с тог места што даље у противничко поље. Међутим, противнички играчи имају право ухватити или зауставити лопту у лету, има право да је бази с тог места у противничко поље. Играч који пребази лопту преко противничке линије игралишта, постиже за своју екипу 1 бод. Игру наставља почетним бацањем, екипа која је изгубила бод. Ако лопта пређе уздужну линију игралишта, у игру је враћа један од противничких играча, њихањем испружене руке. Иначе, лопта с омчом може се у току игре бацити и окретањем око уздужне оси тела, на начин како се у атлетици изводи бацање кладива или диска. Игра траје 2 пута 20 минута. Одмор траје 5 минута, а победник је екипа која постигне више бодова.

НАЦИОНАЛНИ ПАРК – СЕМИЈЕН – ЕТИОПИЈА

Етиопија је 1969.године основала први национални парк у земљи. Међутим заштита 220 км квадратних националног парка Семијен на жалост више је теоријске него практичне природе. Та област је била поприште ратова у дугом сукобу између Етиопије и Еритреје, и као последица тога, многе избеглице су ту нашле уточиште. Етиопска висораван је једна од најгушће насељених области источне Африке. И као да то није довољно, последњих година ова зона је погођена страшном сушом.

Предео у националном парку је необично леп. Поред Рас Дашан Тераре – највишег врха у Етиопији са 4.630 метара – висораван чини и низ вртоглавих гудура и литица, створених вулканском ерозијом, страна високих и до 1.500 метара и дугачких 35,4 километра. Вегетација је од великог ботаничког значаја. Преовлађују зељасте биљке или оне типичне за планинску савану, са џиновским лобелијама. Вегетацију, међутим угрожава демографски притисак. Пољопривреда и испаша изазвале су смањивање тренутног покривача, што је довело до мешања абисинског козорога с другим врстама. Његови

рогови су више од од једног метра дугачки и представљају најтраженији трофеј етиопских ратника. Крзно му је светлосмеђе боје, снажан је и може тежити до 135 килограма. Често је описиван у етиопским митовима и легендама. Он је симбол ове земље, али данас их још има око 150 примерака високо у неприступачним гудурама семијенских висија у гудурама. Абисински козорог је још 1963.године додат на црвену листу угрожених врста међународне уније за заштиту природе, и како би заштитила његово станиште. Још једна ендемска врста је абисински вук. То је најређа врста у породици паса са неколико стотина преосталих припадника и нема примерака који се узгајају у вештачким условима. Још једна врста опстаје на овој висоравни је геладски павијан који је спао на само 400 примерака, а раније је био распрострањен по читавом континенту. Ово створење са гривом слично лављој мање је агресивно и радознано од својих најближих рођака. Он је најспретнији мајмун и једини који се искључиво храни само травом.

Парк је дом и за друге сисаре за које се сматра да им прети истребљење иако живе и у другим деловима Африке. То су: афричка дивља мачка, пустињски рис и пегава хијена. УНЕСКО је 1996. Године одлучио да национални парк Семијен уврсти у листу угрожене светске баштине. Локална власт више води рачуна да ублажи патње становништва, погођеног глађу и болешћу.

ОЧУВАЊЕ ФРУШКЕ ГОРЕ - ПРВИ ДЕО

Фрушка гора ће у наредним годинама постати значајни развојни фактор и модерни регион,

значајан не само за општине које ту гравитирају, већ и за покрајину и читаву земљу. Управо је почео да се израђује Мастер план одрживог развоја Фрушке горе. Овим планом, пре свега, предвиђено је да се заштите природне реткости и вредности на овој планини, геолошко наслеђе, али и да се обезбеди развој ловства, рибарства, шумарства, пчеларства. Посебно ће се потенцирати на развој туризма

од верског, едукативног и веома актуелног – сеоског и еко туризма.

Превентивне мере ће обухватати упознавање становништва, посетилаца, корисника простора са корисним и штетним активностима, дозвољеним и забрањеним активностима, мерама ограничења, путем едукације, промотивног и пропагандног материјала, медија и средстава информисања у циљу очувања и унапређења биодиверзитета у заштићеном природном добру. Репресивне мере обухватају што ажурније откривање починилаца недозвољених радњи путем чуварске службе и доследно спровођење законом прописаних казних одредби.

Подручје Фрушке горе обухвата делове територије седам општина: Инђија, Рума, Ириг, Шид, Бачка Паланка, Беочин и Сремски Карловци, као и делове градова Новог Сада и Сремске Митровице. Због природних и културно историјских вредности шумски комплекс на планини је 1960.године проглашен националним парком, а у међународним оквирима проглашен је за значајно подручје за биљке и птице. Досадашња истраживања и анализе показују да се Фрушка гора развијала неравномерно, у складу са специфичним потребама сваке од општина, без координације и регионалног приступа. Због тога усвојени просторни план овог подручја до 2022.године представља плански основ за заштиту, коришћење и развој. На основу

преузетих надлежности, али и реалног стања на терену, покрајинска администрација се залаже да се уради нов, квалитетнији плански документ којим би Фрушка гора морала да се дефинише модеран развојни регион. Овим Мастер планом одрживог развоја Фрушке горе, који ће бити усмерен ка високим стандардима заштите животне средине и кроз који ће се прступити еколошком и очувању културно – историјског наслеђа, националном газдовању шумама, а биће дефинисане и смернице развоја, пре свега екоуризма.

Фрушка гора се простире између Дунава и Саве у упоредничком правцу. Овај планински венац са највишим врхом од 539 метара (Црвени чот) на југу Панонске низије има дужину 80 километара, и највећу ширину 15 километара. Подручје активне заштите обухвата 25,525 километара квадратних. Наставак у следећем броју.

САВРЕМЕНЕ СЕКТЕ – НОВИ ОБЛИК ЗАВИСНОСТИ / ПРВИ ДЕО

Данас савремене секте, постају све евидентнији медицинско – психолошки и социјални проблем у земљама Европске Уније, а све више привлаче пажњу психијатара, психолога, социолога, правника, теолога, криминолога, антрополога, педагога и других стручњака. Овај нови облик социјалне патологије код нас је почео пре двадесетак година. Продор и експанзија секти код нас се доводи у везу са појавом идеологије „Новог светског поретка“ који диктира и

нову религиозност која је посебно намењена младима. У својој пракси делују у супротности са Универзалном декларацијом о људским правима (1948.), Европском конвенцијом о очувању права и основних слобода човека (1950.). Данас експерти европске федерације центра за истраживање и информисање о сектама, цене да савремене секте делују либертицидно, јер

својим понашањем и непосредном делатношћу врше не само угрожавање идентитета и интегритета личности, доводећи је до стања зависности, већ спроводе убијање људских слобода и спроводе моралну деградацију личности. Европски парламент је 29.02.1996.године нагласио да су одређене секте делови једне међународне мреже које оперишу у Европској Унији, врше илегалне и криминалне активности и стално руше људска права, баве се сексуалним злоупотребима, одузимањем слободе, трговином људима, наоружањем, дрогом, повредама права на рад и илегалном медицинском праксом.

Код нас први пут смо се замислили кад је члан једне секте (војник), у касарни у Врању убио седам својих другова, а затим извршио самоубиство. Процена је стручњака да код нас има преко 200 секти са око 500.000 својих следбеника и симпатизера. Од другог светског рата до

1980.године забележено је само 6 секти. Око 1996.године регистровано је 50 секти, без обзира што су званично биле регистроване као удружење грађана за рекреацију, или као хуманитарне организације, клубови разних намена итд. С обзиром на низ неповољних околности у нашој земљи, духовну опуштеност, материјално осиромашење, грађански рат који је однео многе животе и створио

прогнана и избегла лица, често екстремно психотрауматизованих, постали смо погодно тле за многе секте. Агресија земаља НАТО пакта, цинично названа „Милосрдни анђеоло“ довео је до нове хуманитарне катастрофе и тоталног распада моралних и правних норми. Циљна група

секти, пре свега сатанистичких и синкреатистичких су адолесценти. О сектама се све више говори као о новом облику психичке и физичке зависности, све до стварања класичног апстиненцијалног синдрома примењујући технике менталних манипулација којима их гуруи, вође, инструктори, учитељи, манипулатори, лидери или „понуђачи животног смисла“ доводе у стање зависности, користећи и злоупотребљавајући незнање или слабост будуће жртве секти почев од фазе

врбовања и иницијације. У наркологији се говори о познатом троуглу: личност – дрога – окружење. У сектологији су такође три чиниоца, а место дроге заузима секта.

Француска је прва земља која је у кривичном закону убацила одредбу о менталној манипулацији, којом се једно лице од стране другог лица користећи његове слабости или незнање, доводи у стање психичке и физичке зависности, угрожавајући слободу савести, слободу мишљења, понашања и вршећи либертицид, деградирајући идентитет, интегритет и дигнитет личности, уз нарушавање личне и опште сигурности грађана.

Секте користе незнање или слабост појединца, да би применом техника менталних манипулација створили психичке и физичке зависнике и тиме деструктивно деловали на лични и породични идентитет и интегритет, затим друштвени, верски и верски идентитет. Секте угрожавају личну и општу безбедност као и одбрану земље. Секте као облик транснационалног криминала директно руше интегритет личности стварајући посебну социјалну субкултуру младих, искључених из породичног образовног и социјалног живота, што представља нови социјални терет и“ унутрашњи одлив мозга“ , поред иначе годинама познатог „спољњег одлива мозга“, пре свега младих, способних и креативних људи, претходно код нас школованих.

Технике менталне манипулације које спроводе све категорије секти су деструктивне, а по организацији тоталитарне. Секте се обично крију иза паравана религије, философије, науке, терапије, развоја личности, пружања психолошке или чак психијатријске „помоћи?“ бавећи се тзв. „меком медицином“. Бескруполозне вође секти и корумпирани надрилекари нуде психијатријске услуге цинично свесни да се баве преварама и обманама.

Технике менталне манипулације обухватају стручно и вешто примењивање поступака. У циљу потчињавања једног субјекта другој личности или сектној групи, рушећи његов интегритет, доводећи га у стање психолошке и физичке зависности, са либертицидом као коначним циљем, уз наметање туђег мишљења, воље и жељеног понашања, модификујући личност према постављеним циљевима. У наставку о техникама како се постаје овисник секти.

ПОСЕБНИ ПРОТОКОЛ ЗА ЗАШТИТУ ДЕЦЕ И УЧЕНИКА ОД НАСИЉА, ЗЛОСТАВЉАЊА И ЗАНеМАРИВАЊА У ОБРАЗОВНО – ВАСПИТНИМ УСТАНОВАМА

- ИНТЕРВЕНТНЕ АКТИВНОСТИ (Процедуре и поступци у заштити деце од насиља)

Да би интервенција у заштити деце/ученика била планирана и реализована на најбољи начин, неопходно је узети у обзир следеће критеријуме: Да ли се насиље дешава или постоји сумња на насиље. Где се дешава – да ли се дешава у установи или ван ње. Ко су учесници/актери насиља, злостављања и занемаривања. Облик и интензитет насиља, злостављања и занемаривања. На основу ових критеријума врши се процена нивоа ризика за безбедност детета и одређују поступци и процедуре: Дешавање или сумња; Ко су учесници; Где се дешава; Облик и интензитет. Из тога следи процена ризика и поступци и процедуре.

- 1. Сазнање о насиљу – откривање: То је први корак у заштити деце/ученика од насиља. Оно се у установи најчешће одвија на два начина: *Опажањем или добијањем информација да је насиље у току. * Сумњом да се насиље дешава на основу:** - препознавања спољашњих знакова или специфичног понашања детета/ученика и породице, или – путем поверења, непосредно – од самог детета/ученика и / или посредно - од стране треће особе (вршњака, родитеља, старатеља...).
- 2. Прекидање, заустављање насиља:** Свака одрасла особа која има сазнање о насиљу (дежурни наставник, разредни старешина, предметни наставник, учитељ, сваки запослени у установи) у обавези је да реагује тако што ће прекинути насиље или позвати помоћ (уколико процени да самостално не може да прекине насиље).
- 3. Смиривање ситуације:** подразумева обезбеђивање сигурности за дете/ ученика, раздвајање, разговор са актерима...
- 4. Консултације:** се остварују непосредно по појави сумње и / или по стицању информација о насиљу. Обављају се у оквиру установе: Са колегом, са Тимом за заштиту деце/ученика од насиља, са психологом, педагогом, директором и школским полицајцем. У зависности од сложености ситуације, консултације се могу обавити и са службама изван установе: * Са надлежном службом локалног центра за социјални рад; * Специјализованом службом локалне здравствене установе.

Консултације су важне да би се: разјасниле околности и на прави начин анализирале чињенице; Процена нивоа ризика; Направио план заштите; Избегла конфузија и спречиле некоординисане акције, које могу водити поновном проживљавању искуства жртве.

У консултацијама треба: Изнети детаљан, објективан опис насиља, без процена и тумачења, водећи рачуна о проиватности детета/ ученика и других учесника у насиљу; Одредити улоге, задатке и одговорности у установи; Идентификовати улогу, задатке и професионалну одговорност других учесника / стручњака; Донети одлуку о начину реаговања и праћења.

Важно је приликом консултација са колегама унутар и / или изван установе обавезно је поштовати принцип поверљивости, као и принцип заштите најбољег интереса детета ученика.

5. Након откривања насиља и обавезних консултација са релевантним стручњацима и / или институцијама, могуће је, у зависности од од тежине, преузети следеће акције:

- Предузимање неопходних мера на нивоу установе (информисање родитеља о насиљу или особе од поверења у случајевима сумње на насиље у породици, договор о заштитним мерама према деци / ученицима, предузимање законских мера и организовање посебних програма оснаживања деце / ученика за конструктивно поступање у ситуацијама насиља).

- По потреби укључивање надлежних служби: Здравствену службу, Министарство унутрашњих послова, у случајевима када је детету потребна физичка заштита или када постоји сумња да је учињено кривично дело или прекршај; Центар за социјални рад у року од три наредна дана од дана дешавања насиља.

Подношење пријаве надлежној служби обавеза је директора установе. Пријава се подноси у усменој и писменој форми. Пријава садржи податке о детету / ученику и породици, који су у том моменту познати, и разлоге за упућивање. Пре пријаве потребно је обавити разговор са родитељима, осим ако Тим установе процени да ће тиме бити угрожена безбедност детета / ученика.

Важно је да у образовно – васпитном систему нема места за истрагу и доказивање злостављања и занемаривања. Ти задаци су у надлежности других система.

6. **Праћење ефеката предузетих мера:** Тим за заштиту деце / ученика је у обавези да, у сарадњи са запосленим у установи и релевантним установама, прати ефекте предузетих заштитних мера. У оквиру мера заштите планирају се и активности којима ће се обезбедити реинтеграција или поновно укључивање свих учесника насиља у заједницу установе и њихов даљи безбедан и квалитетан живот и рад у установи. План реинтеграције ће зависити од фактора као што су: врста и тежина насилног чина, последице насиља по појединца и колектив, број учесника и слично. Праћење и вредновање предузетих активности условљава планирање новог циклуса Програма заштите деце / ученика од насиља.

МАЈКЛ ЏОСЕФ ЏЕКСОН (29.08.1958 – 25.06.2009.)

Он је био амерички музичар, забављач и бизнисмен. Осмо је дете породице Џексон. Соло каријеру је започео 1971.године. Пет његових соло студијских албума су једни од најпродаванијих на свету: „Off the wall“ (1979.), „Thriller“ (1982.), „Bad“ (1989.), „Dangerous“ (1991.) и „History“ (1995.). Почетком осамдесетих година двадесетог века постао је доминантна фигура у популарној музици и први афроамерички забављач који је стекао јак публицитет на МТВ-у.

Познат је у народу по свом „Месечевом ходу“ и својој белој рукавици. Џексон је донирао милионе долара у хуманитарне сврхе радом своје фондације. Други аспекти његовог приватног живота, попут промене његове пути и понашање су изазвали многе контраверзе које су оштетиле његов јавни имиџ. Године 1993.оптужен је за злостављање детета. Истрага је прекинута, а он пуштен на слободу. Јавност је помно пратила суђење. Неки су били сигурни у његову невиност. Његова изненадна смрт потресла је свет. Као и све у његовом животу и она је обавијена велом тајне. Џексонов ексцентрични приватни живот заједно са његовом успешном каријером га чине делом популарне културе за четири последње деценије и једним од најпознатијих музичара на свету.

ЛИНКИН ПАРК

Рок састав из Агоура Хилса, Калифорнија. Од настанка 1996. године до данас продали су више од 40 милиона копија албума и освојили два Гремија. Са њиховим првим албумом Hibrid Teori (Hybrid Theory), постигли су светску славу. Њихов следећи студијски албум „Метеора“ наставио је њихов успех. (Познати су и по неколико сарадњи, највише са репером Џеј – Зијом.) Познати су по веома плодним сарадњама са другим јавним

личностима. Као најплоднија сарадња показала се са Џеј – Зијом. Њихов заједнички албум „Collison Course“ је постигао огроман успех. За њихов албум „Reanimation“ сарађивали су са мноштвом уметника, што је довело до великог успеха. Албум је био међу најпродаванијим са близу 625.000 копија у првој недељи. Чланови бенда су: Честер Бенингтон, Мајкл Шинода, Бред Далсон, Дејв „Феникс“ Фарел, Џо Хан и Роб Бурдон.

Вања Дивић VIII-1

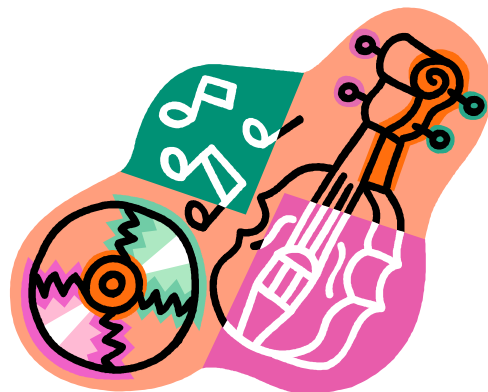
ТОП ЛИСТА

1. Eminem Feat. Rihanna – Love The Way You Lie
2. Tokio Hotel – Dark Side Of The Sun
3. Flo-Rida Feat. David Guetta – Club Can't Handle Me
4. Maroon 5 – Misery
5. B.O.B. Feat. Hayley Williams – Airplanes
6. One Republic – Marchin' On
7. N.E.R.D. Feat. Nelly Furtado - Hot N' Fun
8. Taio Cruz – Dynamite
9. Alicia Keys Feat. Drake – Unthinkable (I'm Ready)
10. Christina Aguilera – You Lost Me

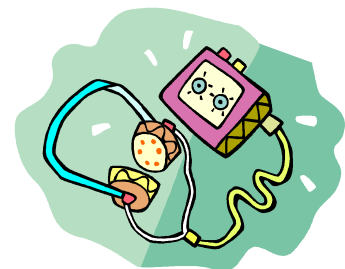

Јау-з: нови албум у новембру??

После многих одлагања и нагађања, изгледа као да је дуго очекивани "The Hits Collection – Vol. 1" добио и датум објављивања. Како преноси магазин *Биллбоард*, наводно се у каталогу дистрибутера „Универсал“ који је "опажен" на интернету појавио датум издавања албума - 24. новембар, само дан после објављивања "My Beautiful Dark Twisted Fantasy " који је најавио Kanye West - али се у поменутом каталогу налазе и разни други детаљи. Ако су ове информације тачне, на " The Hits Collection " Јау-Z ће представити не само ремиксе

старих хитова, већ и пет раније необјављиваних (нових?) песама, а осим "обичног" CD и винилног издања, спрема се и "Deluxe Edition" паковање (само на њему ће се појавити нове песме, а садржаће и књижицу од 32 стране као и реперов чувени "дијамонд" потпис). Постојаће и још скупља верзија, под називом "Collector's Edition Box", која долази у "тврдом паковању", са књигом великог формата од 100 страна, у којој ће се наћи до сада необјављиване фотографије Јау-Z-ија и његове екипе...

МОДА ОВЕ ЈЕСЕНИ

Након дугог распуста и топлог лета стиже нам јесен. Нешто што је ове јесени модерно јесу капути. Када су они у питању правило је – да правила нема. Класични сиви, жарке боје, карирани узорак, разни детаљи, само је важно да модел капута буде управо у вашем стилу.

Ако сте довољно храбри одважите се се на волане, машинне, пепито или леопард узорак. Уколико преферирате једноставне боје попут црне, сиве или смеђе, угледајте сена „Military“ моделе, пелерине или волумен. Све у свему, све је дозвољено.

Када стигну хладни дани, многи мисле да своје омиљене крпице морају склањати у ћошак ормара, али то није тачно. Поцепане фарке можеш улепшати, што ћеш испод њих обући хеланке, једнобојне или шарене није битно. Своју омиљену летњу хаљину можеш учинити и јесењом. Испод ње обуци мајицу са рукавима и свечане хеланке. Ако су ти омиљене фарке постале кратке, слободно их подвиј и добићеш ајпер капри панталоне које су увек ИН.

Шарене летње наруквице сада можеш да носиш преко рукава. Како би јесење дане учинила занимљивим уплови у ватромет боја, принтова и откачених детаља.

ТОРБЕ: Свака торба има своје ИН, тако да се нећеш преварити било коју да узмеш. Мале, велике, XXL све су ИН и добро иду уз скоро сваку комбинацију. Највећи избор је у Бенетону и Њујоркеру.

ЦИПЕЛЕ: Постоје још од памтивека и даље су модерне – ципеле са платформом.

ФРИЗУРЕ: Равна, коврцава, кратка, дуга све су ИН и можеш да изабереш ону која теби савршено стоји.

МУШКА МОДА

кошуље, ципеле, патике...

Најбоље је носити фармерице са лепим белим мајицама или неком дуксерицом. Једино што се

ТОРБЕ: Што се тиче торби за мушкарце најбоље су мале торбе које се могу носити и преко рамена и око врата.

ОДЕЋА: Буквално све је ИН. Фарке, мајице,

не сме носити су љубичасте фармерице које су ове године тотално АУТ.

Сваку комбинацију мушкарац може може улепшати кожним каишом и наруквицама.

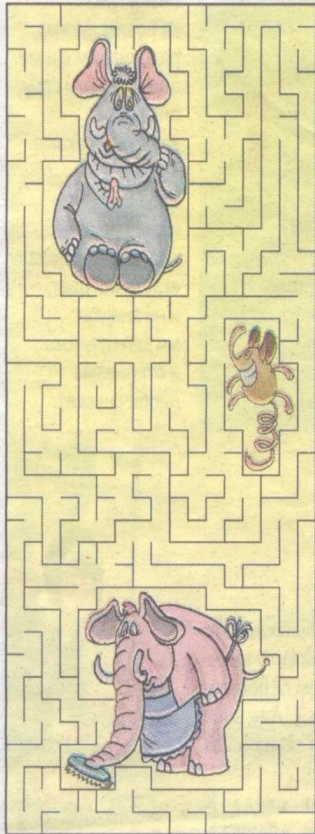
ФРИЗУРА: Дуга, кратка... све супер стоји. Ако је дуга, важно је да увек буде чиста и да шишке нису у очима. Ако је кратка коса јеж фризура је увек модерна или само „casmas look“. Све ово лепо изгледа на делијама.

Вања Дивић VIII-1

Лавиринт

Помозите овом малом слону да дође правим путем до своје маме, тако да избегне успут неваљалог миша.

Ђ. Андријашевић

Два ребуса

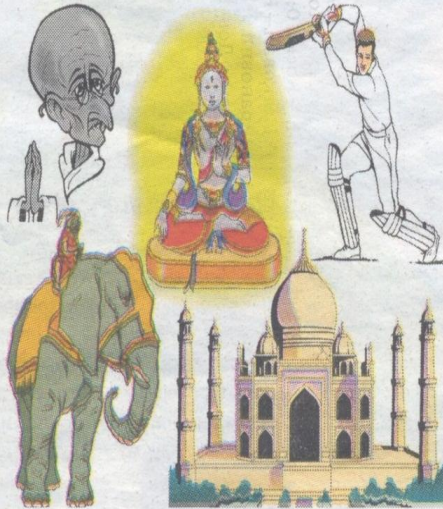
Ђ. Андријашевић

Асоцијација

На коју велику земљу вас подсећају нацртани појмови?

А. Ђокић

Спајалица

Спојите редом све тачке означене бројевима од 1 до 35 и откријте шта је на цртежу.

В. Цветковић

Допуњаљка

Самогласницима а, а, а, а, е, и, и, и, и, о, у, у, у, у, допуните мрежу уписаних слова тако да добијете текст народне загонетке чије је решење нацртано.

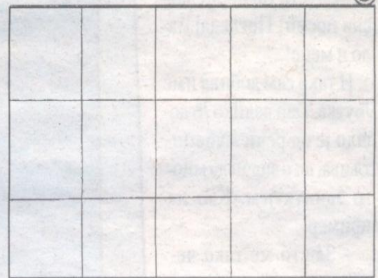
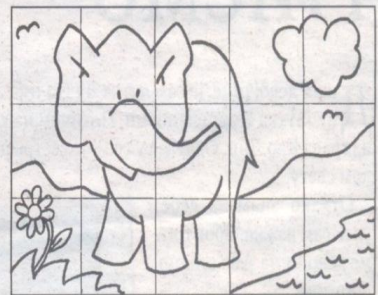
А. Нишавић

Школа цртања

Пренесите линију по линију овог цртежа у празне квадрате доње мреже и покажите да сте добар цртач. Употребите машту и обојите га.

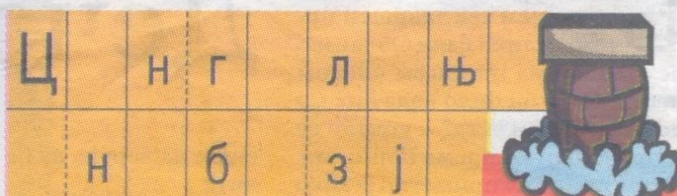
В. Цветковић

Допуњаљка

Самогласницима а, а, а, е, о, о, р, у, допуните мрежу уписаних слова тако да добијете текст народне загонетке чије је решење нацртано.

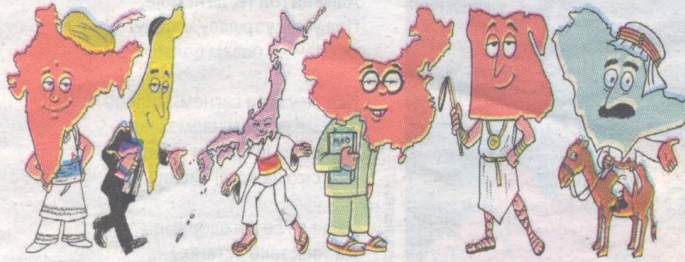
А. Нишавић

Уљез

Пронађите међу овим симпатичним представницима разних земаља ону која логично не припада овој групи.

А. Ђокић

Непознати пар

Два од шест цртежа овог спретног забављача су иста. Којим словима су обележени?

А. Нишавић

Слова

Покушајте да за мање од минут пронађете слова која недостају, да би азбука била комплетна.

А. Нишавић

Џ	В	Х
Ј	Е	М
Ђ	Ф	И
А	Ћ	З
Њ	К	Љ
Ђ	С	Џ
Њ	Љ	Л
Ћ	П	Ш
Ж	Б	Д

Асоцијација

На који предмет вас подсећају нацртани појмови?

Ђ. Андријашевић

Знакови

Пробајте, одока, да откријете који знак се најчешће јавља?

И. Иванов

Ребус

Ђ. Андријашевић

Коњићеви скокови

Крените од обележеног поља, као скакач у шаху, по путањи облику слова Г, тако да добијете две мудре мисли чувеног сликара Пабла Пикаса.

И. Иванов

У-	-ра	-та.	-ко-	-на	не	-ко	сли-	му-
	-дне-	пра-	спи-	глу-	-ка	у	-ту	-ли-
с	-ме-	сва-	-во-	слу-	-же-	Ни-	-зе-	као
-вн	-ши-	-ст	-ше	-ко	-по-	и-	то-	све-
-тно-	ду-	жи-	-ну	-зло-	-ша	на	-сти	-ју.

Toy Story 3

Само врло ретке видеоигре успевају бити забавне као и филмови по којима су рађене, а „Toy Story 3“ је, срећом, једна од таквих.

Неписано је правило да су игре на тему филмова лоше, уз ретке изузетке због којих са сваком новом гајимо наду да ће бити забавна колико и филм. Проблем је у томе што дизајнери обично слепо следе радњу филма или пак скрену у потпуно непознатом правцу. Срећом, аутори „Toy Story 3“ су одлучили кренути другим смером и иако у "кампањи", назовимо је тако, оживљавају неке познате сцена из филма, у игру су уврстили и потпуно отворен начин играња због којег „Toy Story 3“ не игра за једно поподне, већ наслов који ће потрајати дуже.

Пре него што кренемо у описивање треба нагласити да за потпуни ужитак играч у себи мора имати бар делић дечије знатижеље и маштовитости, јер без тога вам смешни човечуљци и релативно лагане загонетке неће представљати никакву уживанцију. Сам почетак на први поглед није толико спектакуларан, чак напротив: након што се макнемо из града и уђемо у прву мисију у којој као **Woody**

јуришамо за влаком из којег касније избацујемо непријатеље делује испразно и незанимљиво.

Касније ствари постају далеко занимљивије, поготово кад се **Woody**-ју у авантури прикључе још два лика, **Jessie** и **Buzz Lightyear**. Сваки лик поседује властите способности које треба искористити у одређеном тренутку, попут рецимо **Buzz**-ове снаге којом баца остале ликове на повишена места и преко непремостивих провалија. Уколико се радња одвија у кућама, провалије су углавном простори између комада намјештаја, што је сталан подсетник да пред собом имамо малене играчке које се морају снаћи како знају и умеју да би дошле до, на пример, телефона којег су људи баш незгодно поставили на повишено место.

Већина нивоа је уз пар изузетака одлично дизајнирана и препуна бонус-предмета који нису видљиви на први поглед. Као и у серијалу Лего, играчи који воле сакупљати ствари и очистити баш сваки ниво несумњиво ће се на поједине у *Toy Story 3* враћати и по неколико пута, но оно због чега ће се враћати самој игри је отворени начин играња у којем луњамо малим градом и огромним простором око њега који сваким тренутком и скоком све више откривамо. Изненадило нас је што у игри постоје задаци, баш као у каквом RPG-у, који су додуше далеко једноставни и у почетку на дохват руке, но касније од нас захтевају разумно размишљање и експериментисање.

Осим решавања задатака којих је, веровали или не, гомила, и сам град није пука декорација већ га је могуће прилагодити према нашим жељама. Зарађеним новцем могуће је купити грађевине којима пак можемо мењати изглед, изградњом фризерара грађани ће моћи добити нове фризури, затвор служи за затварање криминалаца који праве неред и тако редом. Углавном, како игра одмиче, све више ћете схватати колико је „Toy Story 3“ уствари масиван и накрцан садржајем.

Наравно, „Toy Story 3“ ће се у првом реду свидети најмлађим играчима, као и онима који у играма уживају заједно с члановима породице, но ако му дају прилику, вјерујемо да ће се највјеројатне допасти и свима осталима - ако ништа друго, као одмор од много озбиљних игара.

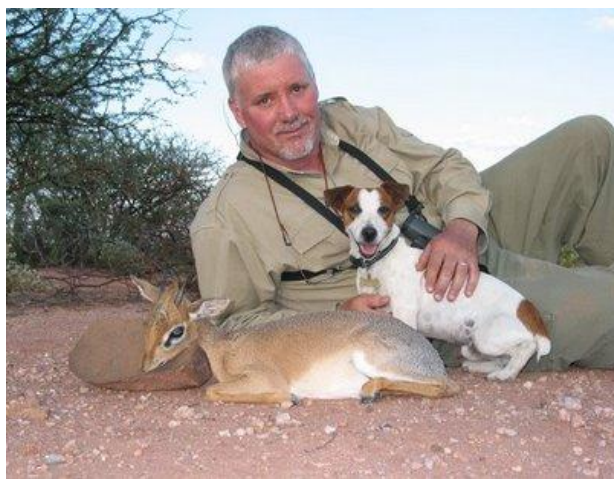
ДИКДИК

На југозападу Сомалије, у централним и јужним деловима Кеније, на северу Танзаније, у Анголи и Намибији живи Дикдик. Необично име афричке животиње из рода антилопа у ствари је онаматопеја крика који испушта када је узнемирена или уплашена. Одрасле животиње тешке су око четири и по килограма, а високе свега четрдесетак и дугачке око седамдесет центиметара. За своја станишта бирају пределе обрасле ниским жбуњем у којем се крију од опасности. Ове антилопе успешно се расхлађују на афричкој врућини

захваљујући издуженом врху њушке, налик на малу сурлу кроз коју пролазе бројни крвни судови у којима се крв хлади пре него што се поново врати у организам. Мужјаци се разликују од женки по томе што имају кратке рогове, често сакривене међу чуперцима длаке на челу.

Кријући се од жеге и грабљивица, дикдик избегава да излази на светлост дана. Најактивнији је у рано јутро и сумрак, а у потрагу за храном понекад иде и ноћу. Храни се травом, лишћем и биљним младицама, док воду уопште не пију. Сву потребну течност добија из биљака или лижући јутарњу росу са листова и травки. Ове антилопе живе у паровима који остају заједно до краја живота. Мужјак и женка изметом и лепљивом течношћу из мирисних жлезда, смештених испод њихових крупних очију, обележавају територију површине и до тридесетак хектара, који мужјак упорно брани од уљеза. До сукоба око територије долази ретко. Када се мужјаци ипак сукобе, они јурцају један на другога, врте главама и поново се залећу на противника не би ли га уплашили. Побеђени мужјак напушта бојиште, а победник поносно обележава своју територију. Дикдик се пари два пута годишње: на почетку и на крају кишне сезоне. Пола године касније женка на свет доноси једно младунче. Првих двадесетак дана живота млада антилопа проводи сакривена у жбуњу. Мајка долази да подоји младунче, њушка га, лиже, а затим најчешће односи у друго скровиште. Иако је брижна мајка, женка ће младог дикдика отерати са породичне територије већ шест месеци по рођењу, када дође време да на свет донесе новог потомка. Ове грациозне животиње имају много природних непријатеља, међу којима су:

леопард, лав, гепард, шакал, хијена, бабун, орао, питон и крокодил. Захваљујући оштром виду, слуху и чулу мириса, непријатеља увек опазе на време. Међутим, иако могу да трче брзином већом од 40 километара на час, пред опасношћу најчешће не беже, већ се шћућуре у трави и жбуњу, чекајући да опасност прође. Често страдају и као жртве ловаца, који танке кости из њихових ногу користе за израду традиционалног накита, а њихову кожу за прављење рукавица: због једног пара рукавица са афричког тла нестала су чак два дикдика – за сваку по један.

ЧАРДАК НИ НА НЕБУ НИ НА ЗЕМЉИ

Како пребродити јаз између распуста и почетка школске године?

Вероватно су прва и последња недеља у школи најдуже: било да смо од ње прегрејани, или за њу недовољно загрејани, ствари не функционишу како треба. За сваку промену, ма колико очекивану, потребно је време прилагођавања, ког на жалост немамо увек у изобиљу. Ритам обавеза нас условљава да прескочимо неке међуфазе и убрзамо свој процес укључивања у реалан живот. Ево неколико савета који ће помоћи да пребродите тај велики јаз између распуста и почетка школе: - **Концентришите се на новитете:** Оно што је код већине ђака најмање омиљени део поновног одласка у школу (поред учења) је повратак на старо и монотono. Исте клупе, исти наставници, исти ђаци... Да би сте се извукли из тог нимало конструктивног стања, битно је почети примећивати оно што је ново, макар то биле и ситнице. Почните од себе. Размислите о томе да ли сте се ви у нечему променили... Ту су такође нове књиге, нове свеске, нови предмети... Наравно, и нове симпатије. Такве промене нису за бацање. – **Подмажите зарђале радне навике:** После паузе од скоро три месеца, није лако опет активирати успаване радне навике. Иако су индивидуалне разлике важне, сви се могу придржавати неких општих места у њиховом поновном успостављању:- постепено привикавање на школу, задавање мањих парцијалних задатака, додавањем једне обавезе више сваког дана; - учење или бављење неким другим интелектуалним активностима (писање, читање) кад год је могуће обављати на истом месту. Ако је то радни сто, или неки ћошак у соби, већ сам боравак на том месту ће код нас активирати већу концентрацију. Захваљујући произведеној навици бићемо ефикаснији; - задавање себи неког непосредног остваривог циља, или награђивање, ако успешно завршимо обавезе (добар филм, излазак са пријатељима или неки слаткиш). – **Направите добар план:** Било годишњи, месечни или само дневни у виду подсетника, план ће нам помоћи да се фокусирамо и да добијемо повратну информацију о томе да ли успевамо да завршимо неке ствари неопходном брзином. Прављење плана може бити забавно, а корисно је увек (макар и ако га се само летимично придржавамо). Најважнија одлука доброг плана је да је реалан, практичан и да предвиђа наше напредовање у брзини, количини ствари које ћемо урадити, али по неком другом важном критеријуму; - **Тражити подршку пријатеља:** Размена искустава је одлична и вишеструко корисна активност. Можемо научити једни од других неке добре цакле и примећивати их. За оне који нису навикли да сами себе надгледају, није лоше унакрсно додавање задатака. Задајте једни другима неке обавезе и онда се међусобно контролишете. Наравно овај метод не мора да укључује казне за непридржавање рокова (бар не озбиљне). Оно што чини овакву методу вршњачке контроле пријатном од оне класичне родитељске је узајамност: нико ту није старији, већи и бољи, већ се прави договор међу једнакима о некој врсти подршке о унапређивању радних навика; - **Такмичите се са собом:** Нема теже победе од оне над самим собом, па и када су у питању радне навике, баш као и одрицање од било које врсте задовољства. Зато је најважније и најрелевантније поредити себе данас са собом из различитих пењериода и фаза. У Старој Грчкој, победити себе је највећи императив и крајње достигнуће сваке индивидуе. Скромнији приступ овом проблему преформулисаће и задатак – покажимо себи да можемо да повратимо радне навике, без обзира на примамљивости ленствовања.

Школски библиотекар Виолета Комленић

39. БРАНКОВО КОЛО

Беседом о Бранку Радичевић (1824-1853.), књижевник Миро Вуксановић свечано је у Карловачкој гимназији отворио 39. „Бранково коло“, највећу песничку манифестацију у Србији на којој је до 13. септембра наступило 300 домаћих и страних песника. Говорећи о делу једног од највећих песника српског романтизма као и о новом погледу на његову поезију и живот, Вуксановић је истакао да је Радичевић на својеврстан начин означио почетак новије српске поезије: „У Бранковом недокучивом просторчићу између јаве и сна, своје породично гнездо нашла је реч – занос. Управо тај Бранков занос означио је почетак новије српске поезије“, рекао је Вуксановић. Стихове су казивали Љубивоје Ршумовић, Драган Кулунџија, Иван Растеровац, Злата Коцић и други, док су Бранкове песме говорили драмски уметници: Ружица Сокић, Бошко Петров и Весна Чипчић. У оквиру око 40 програма манифестације, која се осим Сремских Карловаца одржала и на Стражилову и Новом Саду, свечано је била уручена међународна песничка награда „Бранко Радичевић“ руском песнику Валерију Латинину и представљена његова књига „Корење које говори“ коју је објавило „Бранково коло“. У Градској библиотеци Новог Сада одржано је књижевно вече у част лауреата награде „Печат вароши сремскокарловачке“ Гордане Ђилас и Андреја Јелића Мариокова. На Стражилову су песници посетили Бранков гроб, а затим по традицији, на Бранковом чардаку је уручена престижна награда „Стражилово“ Мирославу Митковићу, Мићи Савановићу, Дајани Петровић и Милану Ракуљу. Током целе недеље одржавале су се песничке вечери, трибине, симпозијуми посвећени теми „Књига и језик“ у Сремским Карловцима и Новом Саду.

76. ВУКОВ САБОР

Дана 12.09.2010. године у Лозници је почео 76. Вуков сабор. Овогодишњи програми били су у знаку 100. годишњице Меше Селимовића, 200. годишњице Боја на Лозници и Године књиге и језика. Вуков сабор је најстарија и најмасовнија културна манифестација у Србији. Посвећена је неговању успомене на живот и дело реформатора српског језика Вука Стефановића Караџића. Први Вуков сабор је одржан 1933. И од тада није одржано једино 1941. И 1944. године, за време Другог светског рата. Програм Вуковог сабора обухватао је тематске изложбе, књижевне и филмске вечери, промоције књига и сличне приредбе. Један од програма је „Ђачки Вуков сабор“ који обухвата такмичења и изложбе радова основаца. Централна манифестација је одржана на „саборишту“ (отвореној сцени) у Тршићу и традиционално је почео извођењем „Химне о Вуку“ Стевана Мокрањца и подизањем заставе сабора. Уследио је поздравни говор председника Општине Лозница и саборска беседа једног песника, а затим се изводио културно уметнички програм.

ПОШТАНСКО САНДУЧЕ СА ЗАСТАВИЦОМ

Поштанско сандуче у модерно доба није онолико популарно колико је било пре једног столећа, а главни „кривац“ за то је електронска пошта. Ипак, они упорни не одустају од слања писама, а сандучићи у многобројним домовима широм наше планете редовно пуне рекламни материјал и рачуни. Данас је тешко замислити колико је олакшање људима, а нарочито поштарима који су живели и радили у 19.веку, донело откриће поштанског сандучета. Наиме, пре двеста година поштари су носили писма до врата на одређеној адреси, а затим су куцали и

чекали док се не појаве укућани. Према неким рачуницама тог доба, поштански радници губили су дневно најмање сат и по времена чекајући на кућним праговима да им неко отвори. На другој страни, житељи удаљених места, када су очекивали писмо, морали су прећи и више десетина километара до одређене поште да би подигли коверат.

Претпоставља се да су први поштански сандучићи почели да се уграђују у паризу крајем 18.столећа, али су они били малобројни. Британска пошта је половином 19.века охрабривала становнике да инсталирају сандучиће за пошту како би била олакшана дистрибуција писама. Ипак, ова акција није наишла на велики одјек и било је потребно да прођу деценије да би поред врата станова или кућа почели да се појављују спремници за писма.

Прво поштанско сандуче било је прилично гломазно, направљено од метала, са закривљеним горњим делом како у случају кише вода не би продирала унутра, вратанцима уграђеним спреда. Било је „закачено“ на мотку поред имања или зграде, да се поштар и власник не би сагињао. Овакви сандучићи масовно су почели да се појављују у Америци почетком 20.столећа, нарочито у удаљеним крајевима поред великих имања. Амерички поштански радник Рој Џоролмен изумео је сигналну заставицу коју је поштар подизао када би оставио писмо, што је био знак власнику да треба да преузме пошту. Ова сигнална заставица која се подизала и спуштала, била је обојена у флуоресцентну нарацасту боју да би поштар лако уочио сандуче.

Временом је поштанско сандуче мењало облик и прилагођавано је условима у којима су људи живели, тако је велику кутију на ободу имања заменио читав низ малих металних боксова који су у градовима заједно уграђивани у улазе зграда са више станова. Власници кућа су често уместо поштанског сандучета имали на самим вратима покретна вратанца кроз која су могла да се убацују писма. Главни проблем и поштарима и власницима сандука представљали су лопови. Због тога су на сандучиће стављане браве, па чак и пројектовани посебни спремници за писма таквог облика да се из њих ништа не може извући без кључа.

КАРТАГИНА – ТУНИС

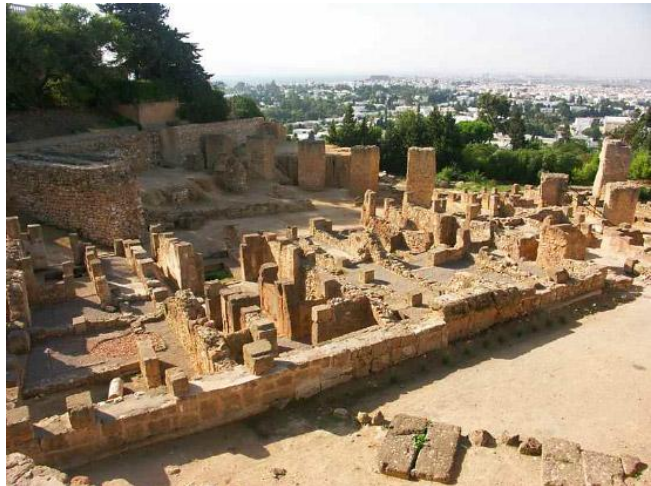

Године 218 – 217 пре нове ере млади картагински војсковођа Ханибал прешао је Алпе с војском коју је чинило 38.000 пешака, 8.000 коњаника и четрдесетак слонова. Његов план је био да непријатељу зада ударац у срце, освоји Рим и преузме контролу над Средоземљем. Кад је стигао пред капије Рима, оклевао је због умора војске и дао време непријатељу да се сабере и пренесе сукоб у Африку. Године 204, после деценије и по непрестаног ратовања, Сципион Африканац је задао тежак пораз

Картагињанима код Заме и град Картагина морао је да се преда.

Најславнији догађај у историји Картагине јсте побуна њених трупа против хегемоније Рима (три пунска рата), али град је настао скоро шест векова пре тога, тј. 814.године пре нове ере. Легенда каже како је Картагину открила Дидона, која је побегла из Тира након што је њен брат Пигмалион убио њеног мужа да би се докопао престола. Историчари, међутим сматрају да је вероватно група изгнаника, пошто је неуспешно покушавала да заузме феничански град, основала ново насеље на обали данашњег Туниса.

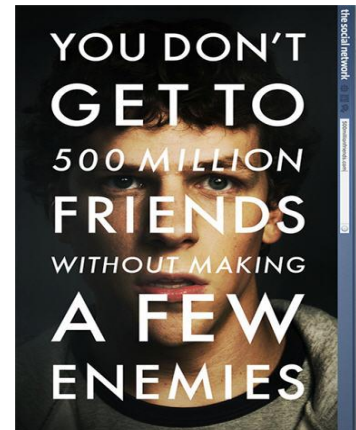
Мало је остало од пунске Картагине, коју су прво уништили Римљани, а онда докрајчили Арапи око 700.године. Најзанимљивији остаци су они нађени на брду Бирса где је стајао Акропољ опасан бедемом. Нађено је неколико гробова, али нема трагова ни једне јавне нити стамбене грађевине заосталих после освајања. Неке рушевине су остаци светилишта Тофет, коришћеног за жртвене погребне, чији је главни део био посвећен феничанским боговима Баалу и Таниту. Тим боговима су приношена деца картагинског племства као жртва. Унутрашње пристаниште на северној страни града једини је остатак две велике луке – трговачке и војне – које су Картагину учиниле славном. Остатак из римског доба има више трагова великих Антонинових терми изграђених између 146 и 162.године. Данас се може видети само приземљесмештене собе за слуге и пећи за загревање воде која је пумпама отпремана у купатила на спрату. Недалеко одатле је базилика Дамус ел Карита и у њој се молио свети Августин од 399 до 413.године. Амфитеатар је коришћен за гладијаторске игре и био је један од највећих у римском царству. Мало је остало од позоришта које је изградио Хадријан и од храмова и кућа ове старе медитеранске силе.

Срећом, сећања на величину града очувано је у збиркама Националног музеја смештеног у семинару Белих очева у близини катедрале светог Луја коју су 1890.године подигли Французи.

Национална мрежа

Једне ноћи 2003. године студент с Харварда и програмерски геније Марк Закерберг сео је за компјутер и пун ентузијазма почео да ради на новој идеји. Гужва око блоговања и програмирања која започиње у његовој студентској соби убрзо прераста у глобалну, светску мрежу и револуцију у начину комуникације. Скоро шест година и 500 милиона пријатеља касније, Марк Закерберг је најмлађи милијардер у историји, али овакав предузетнички подухват и успех води ка личним и правним компликацијама.

Грозни ја

У срећном комшилуку у предграђу, окружена белим дрвеним оградама и ружичњацима, налази се једна црна кућа с усахлим травњаком. Комшије не знају да се испод ове куће налази огромно скровиште. Окруженог армијом несташних поданика, открићемо Груа (глас позајмљује Stiv Karel; Steve Carell), који планира највећу пљачку у историји човечанства. Он планира да украде Месец. Гру ужива у свему што је пакосно и покварено. Наоружан читавим арсеналом зрака за смањивање и залеђивање и возилима спремним за борбу по земљи или ваздуху, он уништава све који му стану на пут. Све до дана док се не сусретне с невероватном вољом три девојчице које су сирочићи и које у њему виде нешто што нико други никад није видео – потенцијалног оца.

Надзирачи

Сат који симболично најављује крај света намештен је на пет до дванаест. Година је 1985, а САД и Совјетски Савез су на ивици да започну нуклеарни – последњи рату људској историји. Док се армагедон помаља на хоризонту неко проваљује у стан "пензионисаног" суперхероја Комедијаша и убија га. Своју личну истрагу о погибији колеге почиње да спроводи Роршах, такође костимирани осветник који је протеран у илегалу и, рецимо, нормалан живот као и сви остали некада важни намаскирани осветници – преки делиоци правде. Ту су и остали некада, а

исповестиће се и сада, битни суперхероји : др Менхетн, Сали Јупитер, Ноћна сова, Адријан Вејд, Озимандијас...И сви су стицајем околности уплетени у опасну и, скривену игру коју води један од њих...

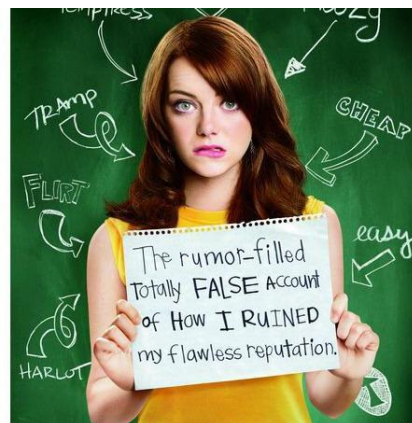
Последњи владар ветрова

Свет је преплављен ратовима и нико нема моћ да заустави неминовно уништење, до сада. Готово читаво столеће, нација Ватре је водила своју смртоносну кампању за светску доминацију над нацијама Ваздуха, Воде и Земље. Нуде само један избор племенима која потпаду под њихову власт – потпуну предају или потпуно уништење. Једнога дана, млади владар воде Катара (Nikola Pelc), откриће младог дечака по имену Анг (Noa Ringer), док с братом Соком (Džejkson Retbon) буде вежбала своје моћи. Али док Ангове моћи управљања ваздухом буду постајале све очигледније, Катара и Сока ће схватити да су пронашли нешто више од последњег владара ветра. Као што пише у пророчанству Аватар – једини који може да контролише сва четири елемента – млади владар ветра - једино је оружје које може да заустави јуриш нације Ватре и да поврати мир у ратом захваћен свет. Али, може ли он да усаврши своје вештине и постане херој пре него што буде прекасно?

Easy A

Средњошколка Олив Пендергаст постаје жртва школског оговарања када се лажно повери најбољој пријатељици и исприча јој о врућем викенд сусрету с новопеченим факултетлијом. Крећу говоркања о њеној промискуитетности, у чему она у почетку ужива јер је до тада важила за школског штребера. Те лажи донеће Олив велики проблем када друштво почне да је назива далеко ласцивнијим именом, а религиозни фанатик Мариан одлучи да школском одбору предложи да буде избачена из школе.

Топ листа :

1. "Друштвена мрежа" ("The Social Network")
2. "Легенда о чуварима 3Д" ("Legend of the Guardians: The Owls of Ga'Hoole")
3. "Грозни ја" ("Despicable Me")
4. "Сумрак сага: помрачење" ("The twilight saga : Elipce")
5. "Последњи владар ветрова" ("The Last Airbender")
6. "Ти поново" ("You Again")
7. "Grown Ups"
8. "Пусти ме унутра" ("Let me in")
9. "Easy A"
10. "Надзирачи" ("Watchmen")

Superformance MKIII R Cobra

Овај аутомобил, репродукција америчке легенде, није направљен на америчком тлу, него у Јужној Африци. Иза овог возила стоје два врхунска играча у аутомобилској индустрији – компанија „Суперформанце ЛЛЦ“, која је лидер у производњи лиценцираних репродукција легендарних аутомобила из шездесетих година прошлог века, и „Roush performance engines“ која се бави производњом

„уличних мотора“ високих перформанси. „Superformance МК III R“ је специјална верзија шелбијеве „Кобре“ и има модерну шасију са другачијим распоредом ојачања и вешања, испод класичне „кобрине“ коже.

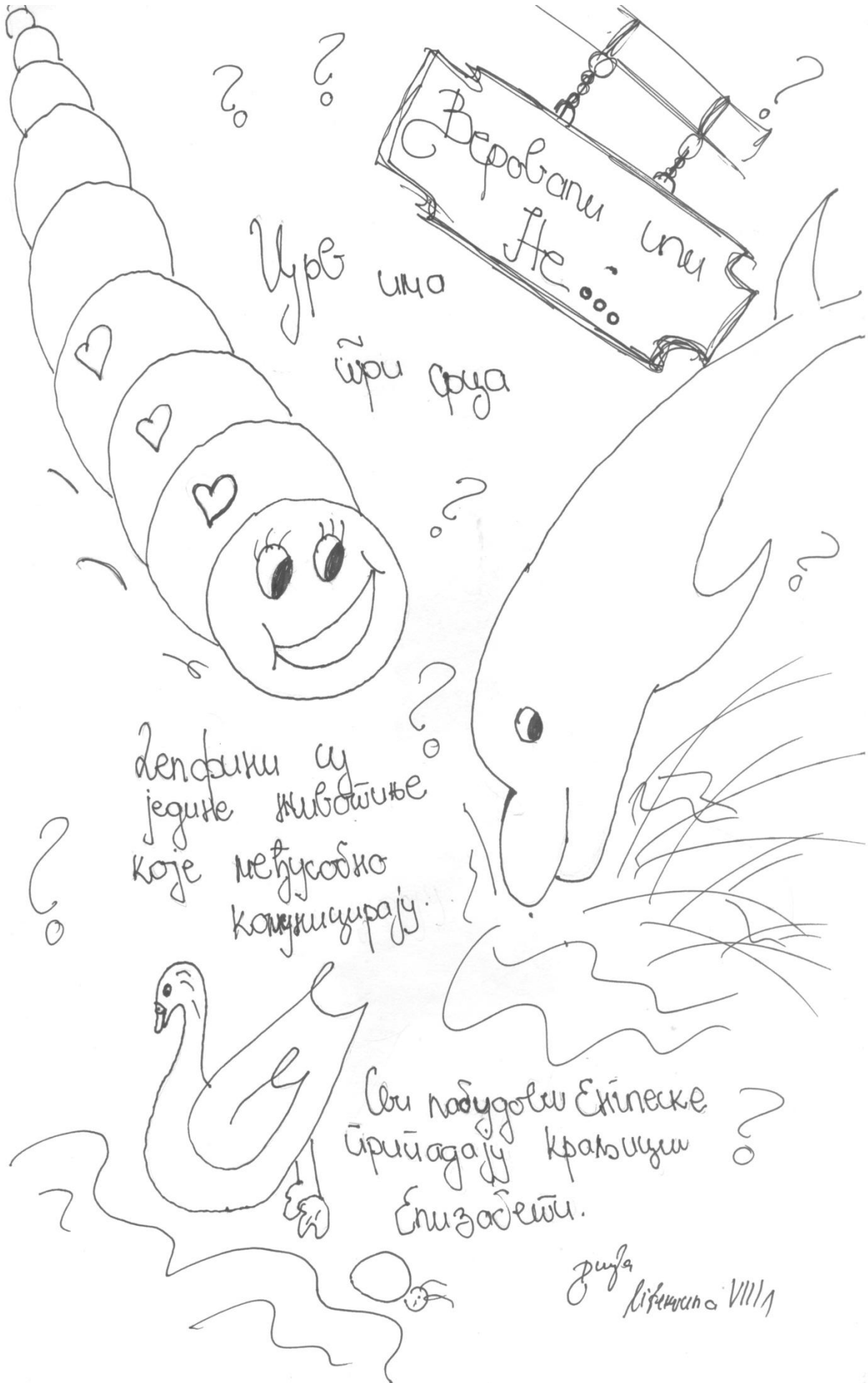
Основна идеја је била да се направи само један модел који би служио за демонстрацију могућности компаније, али због великог интересовања за ово возило, убрзо је одлучено да се започне са серијском производњом. Најбољу верзију покреће V 8 мотор запремине седам литара са 576 коњских снага и максималним обртним моментом од 725 Nm. Овако снажан мотор упарен са возилом чија укупна тежина износи само 1100 килограма доноси мешавину створену за невероватна убрзања – од нуле до 100 км/х за нешто више од три секунде, док четврт миље (око 400 м) из стања мировања прелази за 11,2 секунде.

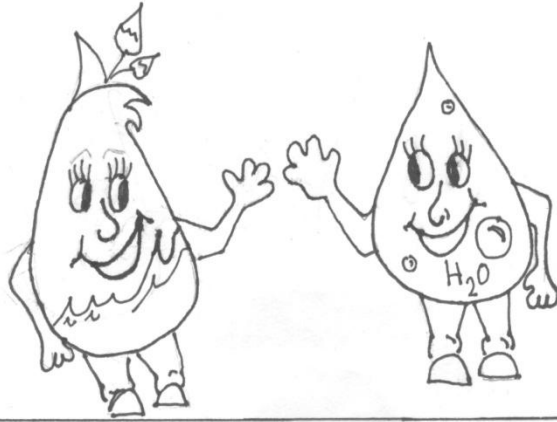
Треба имати у виду да је ово аутомобил потпуно веран оригиналу, те нема кров, а луксуз се завршава на кожним седиштима. Никаква модерна помагала попут контроле проклизавања или АБС-а нису уграђена, тако да је заиста потребно знање за вожњу ове змије. Цена није објављена, али сигурно није ниска.

① Једног дана у земљи Хемији срећу се Вода и Вајра

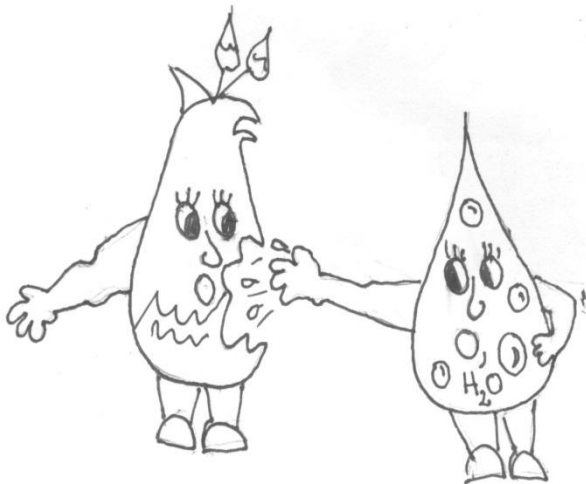

② Али њихом упознавања десило се нешто чудно...

Када год би Вајра упила Воду, Вода би почела да испарава.

③

А када би Вода дојакла Вајру, Вајра би почела да се јаси.

